

PROTOKOL

k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto protokolu, členské štáty Európskej únie,

ODVOLÁVAJÚC sa na akt Rady zo 16. októbra 2001, ktorým sa vypracováva Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie,

BERÚC DO ÚVAHY závery, ktoré prijala Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 a potrebu realizovať ich okamžite, aby sa vytvoril priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti,

MAJÚC NA PAMÄTI odporúčanie, ktoré predložili odborníci pri prezentácii správ o vzájomnom hodnotení na základe jednotnej akcie Rady 97/827/SVV z 5. decembra 1997, ktorá stanovuje mechanizmus na hodnotenie uplatňovania a vykonávania medzinárodných záväzkov v boji proti organizovanému zločinu na národnej úrovni¹,

PRESVEDČENÍ o potrebe ďalších opatrení v oblasti vzájomnej pomoci v trestných veciach za účelom boja proti zločinnosti, a to najmä v oblasti organizovanej trestnej činnosti, prania špinavých peňazí a finančných zločinov,

SA DOHODLI NA ĎALEJ UVEDENÝCH USTANOVENIACH, ktoré sa pripoja a tvoria a neoddeliteľnú súčasť Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000², ďalej len „Dohovor o vzájomnej pomoci z roku 2000“.

Článok 1

Žiadosť o informácie o bankových účtoch

1. Každý členský štát prijme, za podmienok stanovených v tomto článku, opatrenia potrebné na to, aby v odpovedi na žiadosť zaslanú iným členským štátom určil či fyzická, alebo právnická osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie, má alebo kontroluje jeden alebo viacero účtov akéhokoľvek druhu v ktorejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jeho území, a ak áno, aby poskytol všetky podrobnosti o zistených účtoch.

Na žiadosť a v rozsahu, v ktorom môžu by poskytnuté v primeranej lehote, vzťahujú sa tieto informácie aj na účty, ku ktorým má osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie, oprávnenie.

¹ Ú. v. ES L 344, 15. 12. 1997, s. 7.

² Ú. v. ES C 197, 12. 7. 2000, s. 3.

2. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní iba v rozsahu, v ktorom má banka, ktorá vedie účet, tieto informácie k dispozícii.
3. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní, ak sa vyšetrowanie týka :
 - trestného činu, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej štyri roky v dožadujúcom štáte a najmenej dva roky v dožiadanom štáte, alebo
 - trestného činu uvedeného v článku 2 dohovoru z roku 1995 o zriadení Európskeho policajného úradu (dohovor o Europole) alebo v prílohe k tomuto dohovoru v znení zmien a doplnení alebo
 - trestného činu uvedeného v Dohovore z roku 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, v jeho protokole z roku 1996 alebo v jeho druhom protokole z roku 1997 v rozsahu, v ktorom sa naň nevzťahuje dohovor o Europole.
4. Dožadujúci orgán v žiadosti uvedie:
 - prečo považuje požadované informácie za také, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný význam pre účely vyšetrowania trestného činu;
 - z akých dôvodov predpokladá, že banky v dožiadanom členskom štáte vedú daný účet, a v rozsahu, v akom je to možné, ktorých bánk sa to môže týkať;
 - všetky dostupné informácie, ktoré môžu uľahčiť vykonanie žiadosti.
5. Členské štáty môžu podmieniť vykonanie žiadosti podľa tohto článku rovnakými podmienkami, aké uplatňujú vo vzťahu k žiadostiam o prehliadku a zaistenie.
6. Rada môže v súlade s článkom 34 odsek 2) písm. c) Zmluvy o Európskej únii rozhodnúť o rozšírení pôsobnosti odseku 3.

Článok 2

Žiadosti o informácie o bankových operáciách

1. Na žiadosť dožadujúceho štátu poskytne dožiadaný štát údaje o určitých bankových účtoch a bankových operáciách, ktoré sa uskutočnili za určité obdobie prostredníctvom jedného alebo niekoľkých účtov uvedených v žiadosti vrátane akýchkoľvek údajov o účte odosielateľa alebo príjemcu.
2. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní iba v rozsahu, v ktorom má banka, ktorá vedie účet, tieto informácie k dispozícii.
3. Dožadujúci členský štát vo svojej žiadosti uvedie, prečo považuje požadované informácie za relevantné na účely vyšetrowania trestného činu.
4. Členské štáty môžu podmieniť vykonanie žiadosti podľa tohto článku rovnakými podmienkami, aké uplatňujú vo vzťahu k žiadostiam o prehliadku a zaistenie.

Článok 3 Žiadosti o sledovanie bankových operácií

1. Každý členský štát sa zaväzuje zabezpečiť, že bude na žiadosť iného členského štátu schopný sledovať počas presne určeného obdobia bankové operácie vykonávané prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti a výsledky sledovania oznámiť dožadujúcemu členskému štátu.
2. Dožadujúci členský štát vo svojej žiadosti uvedie, prečo považuje požadované informácie za relevantné na účely vyšetrovania trestného činu.
3. Rozhodnutie o sledovaní vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu pri náležitom zohľadnení vnútroštátneho právneho poriadku tohto členského štátu.
4. Praktické otázky týkajúce sa sledovania sa dohodnú medzi príslušnými orgánmi dožadujúceho a dožiadaného členského štátu.

Článok 4 Dôvernosť

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby banky neprezradili klientovi alebo iným tretím osobám, že dožadujúcemu štátu boli poskytnuté informácie v súlade s článkami 1, 2 alebo 3 alebo, že prebieha vyšetrovanie.

Článok 5 Informačná povinnosť

Ak príslušný orgán dožiadaného členského štátu pri vykonávaní žiadosti o vzájomnú pomoc usúdi, že by bolo vhodné začať vyšetrovanie, ktoré sa pôvodne nepredpokladalo, alebo ktoré nemohlo byť upresnené v čase podania žiadosti, bezodkladne o tom informuje dožadujúci orgán, aby mu umožnil prijať ďalšie opatrenia.

Článok 6 Dodatočné žiadosti o vzájomnú pomoc

1. Ak príslušný orgán dožadujúceho členského štátu podáva žiadosť o vzájomnú pomoc, ktorá dopĺňa pôvodnú žiadosť, nevyžaduje sa poskytnutie informácií, ktoré už boli poskytnuté v pôvodnej žiadosti. Dodatočná žiadosť musí obsahovať informácie potrebné na identifikáciu pôvodnej žiadosti.
2. Ak sa príslušný orgán, v súlade s platnými ustanoveniami, ktorý podal žiadosť o vzájomnú pomoc, zúčastňuje na výkone žiadosti v dožiadanom členskom štáte, môže bez vplyvu na článok 6 odsek 3 dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000, podať dodatočnú žiadosť priamo príslušnému orgánu dožiadaného členského štátu, v ktorom je prítomný.

Článok 7
Bankové tajomstvo

Členský štát nepoužije bankové tajomstvo ako dôvod pre odmietnutie akejkoľvek spolupráce týkajúcej sa žiadosti iného členského štátu o vzájomnú pomoc.

Článok 8
Fiškálne trestné činy

1. Vzájomnú pomoc nemožno odmietnuť iba na základe toho, že žiadosť sa týka trestného činu, ktorý dožiadaný členský štát považuje za fiškálny trestný čin.
2. Ak členský štát podmienil vykonanie žiadosti o prehliadku a zaistenie tým, aby trestný čin, ktorý je predmetom žiadosti, bol trestným aj podľa jeho právneho poriadku, je táto podmienka vo vzťahu k trestným činom uvedeným v odseku 1 splnená, ak tento trestný čin zodpovedá trestnému činu rovnakej povahy podľa jeho právneho poriadku.

Žiadosť nemožno odmietnuť na základe toho, že právny poriadok dožiadaného členského štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje predpisy rovnakého druhu o daniach, poplatkoch, clách alebo devízach ako právny poriadok požadujúceho členského štátu.

3. Týmto sa ruší článok 50 schengenského vykonávacieho dohovoru.

Článok 9
Politické trestné činy

1. Na účely vzájomnej právnej pomoci medzi členskými štátmi nesmie dožiadaný členský štát považovať žiaden trestný čin za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom alebo trestný čin politicky motivovaný.
2. Každý členský štát môže súčasne s oznámením uvedeným v článku 13 odsek 2 vyhlásiť, že odsek 1 bude uplatňovať iba vo vzťahu:
 - (a) k trestným činom uvedeným v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu z 27. januára 1997, a
 - (b) k trestným činom zločinného spolčenia alebo účasti na zločinnom spolčení, ktoré zodpovedajú konaniu opísanému v článku 3 odsek 4 Dohovoru z 27. septembra 1996 o vydávaní osôb medzi členskými štátmi Európskej únie, a ktoré sú zamerané na spáchanie jedného alebo viacerých trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu.
3. Výhrady uplatnené podľa článku 13 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu sa nepoužijú na vzájomnú právnu pomoc medzi členskými štátmi.

Článok 10
Postúpenie odmietnutých žiadostí Rade a účasť Eurojustu

1. Ak sa žiadosť odmietne na základe:

- článku 2 písm. b) Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci alebo článku 22 odsek 2 písm. b) Beneluxskej zmluvy, alebo
- článku 51 schengenského vykonávacieho dohovoru alebo článku 5 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci, alebo
- článku 1 odsek 5 alebo článku 2 odsek 4 tohto protokolu,

a dožadujúci členský štát trvá na svojej žiadosti a nemožno nájsť iné riešenie, dožiadaný členský štát postúpi odôvodnené zamietavé rozhodnutie Rade pre informáciu a prípadné vyhodnotenie fungovania justičnej spolupráce medzi členskými štátmi.

2. Príslušné orgány dožadujúceho štátu môžu Eurojustu po jeho zriadení podať správu o akýchkoľvek problémoch, s ktorými sa stretli pri vybavovaní žiadosti vo vzťahu k ustanoveniam uvedeným v odseku 1, aby sa umožnilo praktické riešenie, v súlade s ustanoveniami uvedenými v právnom nástroji, ktorým sa zriaďuje Eurojust.

Článok 11 Výhrady

Výhrady k tomuto protokolu nie sú prípustné okrem výhrad podľa článku 9 odsek 2.

Článok 12 Územná pôsobnosť

Tento dohovor sa použije na Gibraltár odo dňa nadobudnutia účinnosti dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 na Gibraltár v súlade s článkom 26 tohto dohovoru.

Článok 13 Nadobudnutie platnosti

1. Tento protokol podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.
2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie ukončenie ústavných postupov na prijatie tohto protokolu.
3. Tento protokol nadobudne platnosť pre osem dotknutých členských štátov po uplynutí 90 dní od oznámenia podľa odseku 2 zo strany štátu, ktorý bol členom Európskej únie v čase prijatia aktu Rady o vypracovaní tohto protokolu, a ktorý ako ôsmy ukončí tento formálny postup. Ak však dohovor o vzájomnej pomoci z roku 2000 k tomuto dňu nenadobudol platnosť, tento protokol nadobudne platnosť dňom, ktorým tento dohovor nadobudne platnosť.

4. Každé oznámenie členského štátu po nadobudnutí platnosti tohto protokolu podľa odseku 3 má taký účinok, že po uplynutí 90 dní od takéhoto následného oznámenia, nadobudne tento protokol platnosť medzi týmto členským štátom a tými členskými štátmi, pre ktoré protokol už nadobudol platnosť.
5. Pred nadobudnutím platnosti tohto protokolu v súlade s odsekom 3 môže ktorýkoľvek členský štát súčasne s oznámením uvedeným v odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že použije tento protokol vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie. Takéto vyhlásenia nadobudnú platnosť po uplynutí 90 dní od dátumu ich uloženia.
6. Bez ohľadu na odseky 3 až 5 nadobudnutie platnosti alebo použitie tohto protokolu vo vzťahoch medzi ktorýmikoľvek dvoma členskými štátmi nenastane pred nadobudnutím platnosti alebo použitím dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000.
7. Tento protokol sa vzťahuje na žiadosti o vzájomnú pomoc podané po dni nadobudnutia jeho platnosti alebo po dni, od ktorého sa medzi dotknutými členskými štátmi použije podľa odseku 5.

Článok 14

Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento protokol je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členom Európskej únie a ktorý pristúpi k dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000.
2. Znenie tohto protokolu v jazyku prístupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie, je pôvodné.
3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.
4. Tento protokol nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní od uloženia jeho listiny o pristúpení alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto protokolu, ak tento v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.
5. Ak tento protokol ešte nenadobudol platnosť v čase uloženia ich listiny o pristúpení, použije sa vo vzťahu k prístupujúcim členským štátom článok 13 odsek 5.
6. Bez ohľadu na odseky 4 a 5, nadobudnutie platnosti alebo uplatňovanie tohto protokolu vo vzťahu k prístupujúcemu štátu nenastane pred nadobudnutím platnosti alebo použitím dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 vo vzťahu k tomuto štátu.

Článok 15

Postavenie Islandu a Nórska

Článok 8 obsahuje opatrenia, ktoré menia a dopĺňajú ustanovenia uvedené v prílohe A k Dohode uzatvorenej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskom

kráľovstvom o účasti týchto dvoch štátov na vykonávaní, uplatňovaní a rozvíjaní schengenského acquis⁽¹⁾ (ďalej len „asociačná dohoda“).

Článok 16 Nadobudnutie platnosti pre Island a Nórsko

1. Bez vplyvu na článok 8 asociačnej dohody, ustanovenia uvedené v článku 15 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko po uplynutí 90 dní od doručenia informácií podľa článku 8 odsek 2 asociačnej dohody Rade a Komisii o splnení ich ústavných požiadaviek, v ich vzájomných vzťahoch s každým členským štátom, pre ktorý už tento protokol nadobudol platnosť podľa článku 13 odsek 3 alebo 4.
2. Každé nadobudnutie platnosti tohto protokolu pre členský štát po dátume nadobudnutia platnosti ustanovenia uvedeného v článku 15 pre Island a Nórsko, umožňuje tiež uplatnenie týchto ustanovení vo vzájomných vzťahoch medzi týmto členským štátom a Islandom a Nórskom.
3. Ustanovenie uvedené v článku 15 sa v žiadnom prípade nestane záväzným pre Island a Nórsko pred nadobudnutím platnosti ustanovení uvedených v článku 2 odsek 1 dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 vo vzťahu k týmto dvom štátom.
4. Bez ohľadu na odseky 1, 2 a 3, ustanovenie uvedené v článku 15 nadobudne platnosť pre Island a Nórsko najneskôr v deň nadobudnutia platnosti tohto protokolu pre pätnásty štát, ktorý bude členom Európskej únie v čase prijatia aktu o vypracovaní tohto protokolu.

Článok 17 Depozitár

Depozitárom tohto protokolu je generálny tajomník Rady Európskej únie.

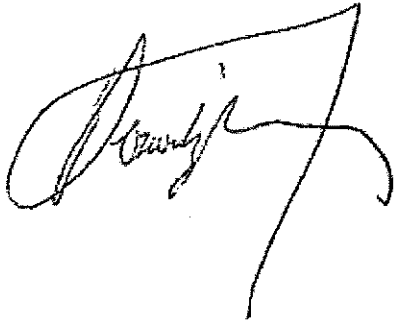
Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o prijatiach a prístupoch, vyhláseniach a tiež všetky ďalšie oznámenia týkajúce sa tohto protokolu.

NA DÔKAZ TOHO podpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali tento protokol.

Dané v Luxemburgu dňa 16. októbra 2001 v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie. Generálny tajomník zašle každému členskému štátu jeho overenú kópiu.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

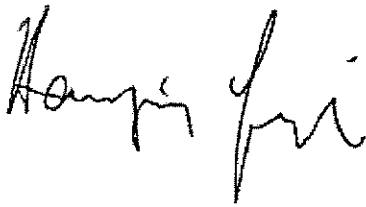
⁽¹⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

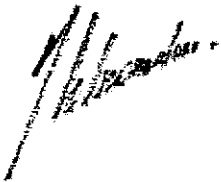
Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

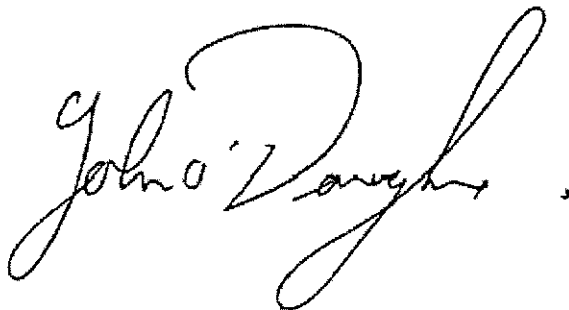
Por el Gobierno del Reino de España

A handwritten signature consisting of a long horizontal line with a stylized, looped flourish at the end.

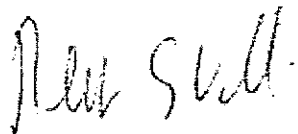
Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature, possibly reading 'M. ...', written in a cursive style.

Thar ceann Rialtas na hÉireann/For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, which appears to read 'John Duggan'.

Per il governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, possibly reading 'Renzo ...'.

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a long horizontal line with a small flourish at the end.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Handwritten signature
1

Für die Regierung der Republik Österreich

Handwritten signature

Pelo Governo da República Portuguesa

Handwritten signature

Suomen hallituksen puolesta På finska regeringens vägnar

Handwritten signature

På svenska regeringens vägnar

Handwritten signature

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Jh T. Deak

PROTOCOL

established by the Council in accordance with Article 34 of the Treaty on European Union to the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Protocol, Member States of the European Union,

REFERRING to the Council Act of 16 October 2001 establishing the Protocol to the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union,

TAKING ACCOUNT of the conclusions adopted at the European Council held in Tampere on 15 and 16 October 1999, and of the need to implement them immediately in order to achieve an area of freedom, security and justice,

BEARING IN MIND the recommendations made by the experts when presenting the mutual evaluation reports based on Council Joint Action 97/827/JHA of 5 December 1997 establishing a mechanism for evaluating the application and implementation at national level of international undertakings in the fight against organised crime(1),

CONVINCED of the need for additional measures in the field of mutual assistance in criminal matters for the purpose of the fight against crime, including in particular organised crime, money laundering and financial crime,

HAVE AGREED UPON THE FOLLOWING PROVISIONS, which shall be annexed to, and form an integral part of, the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union of 29 May 2000(2), hereinafter referred to as the "2000 Mutual Assistance Convention":

Article 1

Request for information on bank accounts

1. Each Member State shall, under the conditions set out in this Article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Member State, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide all the details of the identified accounts.

The information shall also, if requested and to the extent that it can be provided within a reasonable time, include accounts for which the person that is the subject of the proceedings has powers of attorney.

2. The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.

3. The obligation set out in this Article shall apply only if the investigation concerns:

- an offence punishable by a penalty involving deprivation of liberty or a detention order of a maximum period of at least four years in the requesting State and at least two years in the requested State, or

- an offence referred to in Article 2 of the 1995 Convention on the Establishment of a European Police Office (Europol Convention), or in the Annex to that Convention, as amended, or

- to the extent that it may not be covered by the Europol Convention, an offence referred to in the 1995 Convention on the Protection of the European Communities' Financial Interests, the 1996 Protocol thereto, or the 1997 Second Protocol thereto.

4. The authority making the request shall, in the request:
 - state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the investigation into the offence,
 - state on what grounds it presumes that banks in the requested Member State hold the account and, to the extent available, which banks may be involved,
 - include any information available which may facilitate the execution of the request.
5. Member States may make the execution of a request according to this Article dependent on the same conditions as they apply in respect of requests for search and seizure.
6. The Council may decide, pursuant to Article 34(2)(c) of the Treaty of European Union, to extend the scope of paragraph 3.

Article 2

Requests for information on banking transactions

1. On request by the requesting State, the requested State shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.
2. The obligation set out in this Article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.
3. The requesting Member State shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the investigation into the offence.
4. Member States may make the execution of a request according to this Article dependent on the same conditions as they apply in respect of requests for search and seizure.

Article 3

Requests for the monitoring of banking transactions

1. Each Member State shall undertake to ensure that, at the request of another Member State, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Member State.
2. The requesting Member State shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the investigation into the offence.
3. The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Member State, with due regard for the national law of that Member State.
4. The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Member States.

Article 4

Confidentiality

Each Member State shall take the necessary measures to ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has

been transmitted to the requesting State in accordance with Articles 1, 2 or 3 or that an investigation is being carried out.

Article 5 **Obligation to inform**

If the competent authority of the requested Member State in the course of the execution of a request for mutual assistance considers that it may be appropriate to undertake investigations not initially foreseen, or which could not be specified when the request was made, it shall immediately inform the requesting authority accordingly in order to enable it to take further action.

Article 6 **Additional requests for mutual assistance**

1. Where the competent authority of the requesting Member State makes a request for mutual assistance which is additional to an earlier request, it shall not be required to provide information already provided in the initial request. The additional request shall contain information necessary for the purpose of identifying the initial request.
2. Where, in accordance with the provisions in force, the competent authority which has made a request for mutual assistance participates in the execution of the request in the requested Member State, it may, without prejudice to Article 6(3) of the 2000 Mutual Assistance Convention, make an additional request directly to the competent authority of the requested Member State while present in that State.

Article 7 **Banking secrecy**

A Member State shall not invoke banking secrecy as a reason for refusing any cooperation regarding a request for mutual assistance from another Member State.

Article 8 **Fiscal offences**

1. Mutual assistance may not be refused solely on the ground that the request concerns an offence which the requested Member State considers a fiscal offence.
2. If a Member State has made the execution of a request for search and seizure dependent on the condition that the offence giving rise to the request is also punishable under its law, this condition shall be fulfilled, with regard to offences referred to in paragraph 1, if the offence corresponds to an offence of the same nature under its law. The request may not be refused on the ground that the law of the requested Member State does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs and exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Member State.
3. Article 50 of the Schengen Implementation Convention is hereby repealed.

Article 9
Political offences

1. For the purposes of mutual legal assistance between Member States, no offence may be regarded by the requested Member State as a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.
2. Each Member State may, when giving the notification referred to in Article 13(2), declare that it will apply paragraph 1 only in relation to:
 - (a) the offences referred to in Articles 1 and 2 of the European Convention on the Suppression of Terrorism of 27 January 1977; and
 - (b) offences of conspiracy or association, which correspond to the description of behaviour referred to in Article 3(4) of the Convention of 27 September 1996 relating to extradition between the Member States of the European Union, to commit one or more of the offences referred to in Articles 1 and 2 of the European Convention on the Suppression of Terrorism.
3. Reservations made pursuant to Article 13 of the European Convention on the Suppression of Terrorism shall not apply to mutual legal assistance between Member States.

Article 10
Forwarding refusals to the Council and involvement of Eurojust

1. If a request is refused on the basis of:
 - Article 2(b) of the European Mutual Assistance Convention or Article 22(2)(b) of the Benelux Treaty, or
 - Article 51 of the Schengen Implementation Convention or Article 5 of the European Mutual Assistance Convention, or
 - Article 1(5) or Article 2(4) of this Protocol,and the requesting Member State maintains its request, and no solution can be found, the reasoned decision to refuse the request shall be forwarded to the Council for information by the requested Member State, for possible evaluation of the functioning of judicial cooperation between Member States.
2. The competent authorities of the requesting Member State may report to Eurojust, once it has been established, any problem encountered concerning the execution of a request in relation to the provisions referred to in paragraph 1 for a possible practical solution in accordance with the provisions laid down in the instrument establishing Eurojust.

Article 11
Reservations

No reservations may be entered in respect of this Protocol, other than those provided for in Article 9(2).

Article 12
Territorial application

The application of this Protocol to Gibraltar will take effect when the 2000 Mutual Assistance Convention has taken effect in Gibraltar, in accordance with Article 26 of that Convention.

Article 13 Entry into force

1. This Protocol shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.
2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the constitutional procedures for the adoption of this Protocol.
3. This Protocol shall enter into force in the eight Member States concerned 90 days after the notification referred to in paragraph 2 by the State, member of the European Union at the time of adoption by the Council of the Act establishing this Protocol, which is the eighth to complete that formality. If, however, the 2000 Mutual Assistance Convention has not entered into force on that date, this Protocol shall enter into force on the date on which that Convention enters into force.
4. Any notification by a Member State subsequent to the entry into force of this Protocol under paragraph 3 shall have the effect that, 90 days after such notification, this Protocol shall enter into force as between that Member State and those Member States for which this Protocol has already entered into force.
5. Before the entry into force of this Protocol pursuant to paragraph 3, any Member State may, when giving the notification referred to in paragraph 2 or at any time thereafter, declare that it will apply this Protocol in its relations with Member States which have made the same declaration. Such declarations shall take effect 90 days after the date of deposit thereof.
6. Notwithstanding paragraphs 3 to 5, the entry into force or application of this Protocol shall not take effect in relations between any two Member States before the entry into force or application of the 2000 Mutual Assistance Convention between these Member States.
7. This Protocol shall apply to mutual assistance initiated after the date on which it enters into force, or is applied pursuant to paragraph 5, between the Member States concerned.

Article 14 Acceding States

1. This Protocol shall be open to accession by any State which becomes a member of the European Union and which accedes to the 2000 Mutual Assistance Convention.
2. The text of this Protocol in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
3. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.
4. This Protocol shall enter into force with respect to any State which accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of this Protocol if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period of 90 days.
5. Where this Protocol is not yet in force at the time of the deposit of their instrument of accession, Article 13(5) shall apply to acceding Member States.

6. Notwithstanding paragraphs 4 and 5, the entry into force or application of this Protocol with respect to the acceding State shall not take effect before the entry into force or application of the 2000 Mutual Assistance Convention with respect to that State.

Article 15
Position of Iceland and Norway

Article 8 shall constitute measures amending or based upon the provisions referred to in Annex A to the Agreement concluded by the Council of the European Union with the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen acquis⁽³⁾ (hereinafter referred to as the "Association Agreement").

Article 16
Entry into force for Iceland and Norway

1. Without prejudice to Article 8 of the Association Agreement, the provision referred to in Article 15 shall enter into force for Iceland and Norway 90 days after the receipt by the Council and the Commission of the information pursuant to Article 8(2) of the Association Agreement upon fulfilment of their constitutional requirements, in their mutual relations with any Member State for which this Protocol has already entered into force pursuant to Article 13(3) or (4).
2. Any entry into force of this Protocol for a Member State after the date of entry into force of the provision referred to in Article 15 for Iceland and Norway, shall render that provision also applicable in the mutual relations between that Member State and Iceland and Norway.
3. The provision referred to in Article 15 shall in any event not become binding on Iceland and Norway before the entry into force of the provisions referred to in Article 2(1) of the 2000 Mutual Assistance Convention with respect to those two States.
4. Without prejudice to paragraphs 1, 2 and 3, the provision referred to in Article 15 shall enter into force for Iceland and Norway not later than on the date of entry into force of this Protocol for the fifteenth State, being a member of the European Union at the time of the adoption by the Council of the Act establishing this Protocol.

Article 17
Depositary

The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Protocol.

The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and also any other notification concerning this Protocol.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries have hereunto set their hands.

Done at Luxembourg, on 16 October 2001 in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, the original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall forward a certified copy thereof to each Member State.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique/Voor de Regering van het Koninkrijk België/Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringerne for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann/For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta/På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

(1) OJ L 344, 15.12.1997, p. 7.

(2) OJ C 197, 12.7.2000, p. 3.

(3) OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.